

Bruxelles, 26 mai 2015
(OR. en)

9241/15

DEVGEN 81
ONU 70
ENV 341
ACP 85
RELEX 426
FIN 387
OCDE 12
WTO 116

NOTĂ

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Delegațiile
Nr. doc. ant.:	9084/15 DEVGEN 72 ONU 66 ENV 325 ACP 76 RELEX 400 FIN 368 OCDE 10 WTO 112
Subiect:	Un nou parteneriat mondial pentru eradicarea sărăciei și dezvoltare durabilă în perioada ulterioară anului 2015 - Concluziile Consiliului

În cadrul reuniunii sale din 26 mai 2015, Consiliul a adoptat concluziile Consiliului care figurează în anexa la prezenta notă.

**Un nou parteneriat mondial pentru eradicarea sărăciei și dezvoltare durabilă în perioada
ulterioară anului 2015
- Concluziile Consiliului -**

I. Introducere

1. Agenda post-2015 reprezintă o ocazie potrivită pentru a aborda provocările interconectate legate de eradicarea sărăciei și dezvoltarea durabilă. Valorificarea la maximum a acesteia reprezintă o prioritate esențială pentru UE și statele sale membre. În concluziile sale din 16 decembrie 2014, Consiliul a stabilit poziția UE cu privire la felul în care poate fi realizat acest lucru într-o manieră universală și transformatoare. Prezentele concluzii completează concluziile din decembrie 2014 și dezvoltă în continuare aspecte ale parteneriatului mondial necesare pentru realizarea Obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD).
2. Pentru a pune în aplicare o astfel de agendă cuprinzătoare, este necesar un nou parteneriat mondial pentru eradicarea sărăciei și dezvoltare durabilă. Acesta ar trebui să transforme și să consolideze modul în care comunitatea internațională acționează împreună.
3. S-au înregistrat deja progrese semnificative în acest sens. Propunerea din partea Grupului de lucru deschis privind Obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD), raportul Comitetului interguvernamental de experți privind finanțarea dezvoltării durabile și raportul de sinteză al Secretarului General al ONU arată că un acord cu privire la o agendă post-2015 ambițioasă pentru oameni și planetă, care să nu excludă pe nimeni, este realizabil.

4. Anul acesta, o serie de evenimente internaționale importante vor deschide calea spre un nou cadru global care să definească prioritățile noastre colective pentru anii următori. Succesul celei de-a treia Conferințe Internaționale privind Finanțarea pentru Dezvoltare, care va avea loc în luna iulie la Addis Abeba („Conferința de la Addis Abeba”) va fi important pentru obținerea unui acord cu privire la un cadru de acțiune coerent și favorabil transformării cu ocazia Summitului Organizației Națiunilor Unite pentru adoptarea agendei de dezvoltare post-2015, care va avea loc la New York, precum și cu ocazia celei de a 21-a Conferințe a Părților la Convenția-cadru a ONU privind schimbările climatice, de la Paris, din luna decembrie. Rezultatul celor trei procese ar trebui să consolideze și să evidențieze beneficiile comune și sinergiile dintre eradicarea sărăciei și dezvoltarea durabilă, inclusiv schimbările climatice.
5. Salutăm Comunicarea Comisiei intitulată „Un parteneriat mondial pentru eradicarea sărăciei și dezvoltare durabilă în perioada ulterioară anului 2015” drept o contribuție importantă la dezvoltarea în continuare a poziției UE și a statelor sale membre.

II. Principii directoare pentru un nou parteneriat mondial

6. Concluziile Consiliului din decembrie 2014 au stabilit un set de principii directoare pentru un nou parteneriat mondial. Afirmăm aceste principii ale universalității, responsabilității comune, răspunderii reciproce, al luării în considerare a capacităților respective și al adoptării unei abordări multilaterale. Noul parteneriat mondial ar trebui, de asemenea, să aibă la bază și să promoveze drepturile omului, egalitatea, nediscriminarea, instituțiile democratice, buna guvernare, statul de drept, incluziunea, durabilitatea mediului și respectarea limitelor planetare. Drepturile femeilor, egalitatea de gen și capacitarea femeilor și a fetelor nu reprezintă doar scopuri în sine, ci constituie totodată un mijloc esențial de punere în aplicare și ar trebui promovate la toate nivelurile.

7. Noul parteneriat mondial ar trebui să se bazeze pe ODM 8 și, în același timp, să depășească acest cadru, reflectând schimbarea de paradigmă către o agendă universală și favorabilă transformării și incluziunii. Toți factorii pot contribui în mod semnificativ la realizarea agendei. Asumarea politică și răspunderea la nivel național vor avea o importanță crucială pentru agenda post-2015 și pentru punerea sa în aplicare, inclusiv prin intermediul unor angajamente la nivelurile corespunzătoare și al unor instrumente precum strategiile de dezvoltare durabilă. Toți factorii implicați trebuie să își asume angajamente, reflectând universalitatea agendei, precum și capacitățile diferite și în evoluție și schimbările din cadrul economiei mondiale. UE și statele sale membre sunt pregătite să își asume pe deplin rolul care le revine, inclusiv prin implicarea la nivel internațional și punerea în aplicare în plan intern. Așteptăm, de asemenea, ca și alți parteneri – inclusiv actorii noi și cei emergenți – să contribuie în mod echitabil. Trebuie să creăm un cadru pentru angajamentele noastre pe baza unei responsabilități partajate în ceea ce privește abordarea provocărilor globale.
8. Noua agendă ar trebui să vizeze eradicarea sărăciei în toate formele sale și să realizeze dezvoltarea durabilă în cele trei dimensiuni ale acesteia într-un mod echilibrat și integrat. Aceasta ar trebui să ne întărească hotărârea de a pune capăt sărăciei extreme în răstimp de o singură generație, valorificând și finalizând acțiunile nefinalizate din cadrul ODM. Mijloacele de punere în aplicare constituie o componentă importantă a agendei post-2015 și trebuie să fie analizate în mod cuprinzător. Conferința de la Addis Abeba ar trebui să evalueze progresele înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a Consensului de la Monterrey și a Declarației de la Doha; totodată, conferința ar trebui să fie orientată spre viitor și să abordeze toate mijloacele de punere în aplicare, inclusiv cadrele de politici favorabile și mobilizarea și utilizarea eficace a resurselor financiare și de alte tipuri. Conferința ar trebui să urmeze o perspectivă integrată, abordând dimensiunile economică, socială și de mediu ale dezvoltării durabile într-o manieră echilibrată, să promoveze coerența politicilor și să cuprindă angajamente și obiective din partea tuturor actorilor. Documentul final al conferinței ar trebui să fie considerat drept pilonul în materie de mijloace de punere în aplicare al agendei post-2015.

III. Componentele esențiale ale parteneriatului mondial

9. UE și statele sale membre consideră următoarele elemente drept componente esențiale ale unei abordări cuprinzătoare a mijloacelor de punere în aplicare în contextul unui nou parteneriat mondial: (i) instituirea unui mediu de politică favorabil și stimulatîv la toate nivelurile; (ii) dezvoltarea capacității de a produce rezultate; (iii) mobilizarea și utilizarea eficace a finanțării publice interne; (iv) mobilizarea și utilizarea eficace a finanțării publice internaționale; (v) mobilizarea sectorului privat intern și internațional; (vi) stimularea comerțului și a investițiilor; (vii) promovarea științei, tehnologiei și inovării; și (viii) abordarea provocărilor și valorificarea efectelor pozitive ale migrației. În plus, un veritabil parteneriat mondial necesită un cadru solid de monitorizare, asigurare a răspunderii și revizuire, care trebuie să facă parte integrantă din agenda post-2015.

(i) Un mediu de politică favorabil și stimulatîv la toate nivelurile

10. Fără un mediu de politică și de reglementare viabil, niciun alt mijloc de punere în aplicare nu va avea un impact de durată. Toate țările ar trebui să se asigure că sunt instituite politici adecvate, inclusiv, de exemplu, prin intermediul unor cadre legislative și de reglementare eficace pentru punerea în aplicare a agendei post-2015 și pentru realizarea ODD.

11. Toate țările trebuie să promoveze instituții eficace și favorabile incluziunii și să elaboreze politici transparente întemeiate pe statul de drept și drepturile omului, promovarea nediscriminării, drepturile femeilor, egalitatea de gen și capacitarea femeilor și a fetelor, răspunderea și participarea efectivă a societății civile. Promovarea unor societăți pașnice și favorabile incluziunii, buna guvernare la toate nivelurile și accesul tuturor la justiție constituie mijloace esențiale de punere în aplicare a agendei, dar și un obiectiv important în sine. Acest obiectiv include consolidarea legăturii dintre pace, drepturile omului și dezvoltarea durabilă, precum și asigurarea unor sisteme eficace pentru întocmirea bugetului, monitorizarea cheltuielilor și lupta împotriva corupției.

12. Statele fragile și cele afectate de conflicte necesită o atenție deosebită și un angajament internațional susținut în vederea realizării unei dezvoltări durabile. Obiectivele de consolidare a păcii și a statului sunt esențiale pentru dezvoltarea capacității interne care să permită integrarea deplină a aspectelor economice, sociale și de mediu cu preocupările legate de securitate și dezvoltare.
13. Instrumentele de reglementare pot fi combinate cu instrumente economice, cum ar fi stimulentele fiscale, plățile pentru serviciile ecosistemice, sistemele de taxare a carbonului, inclusiv, în special, prin mecanisme de piață și prin sistemele de comercializare a certificatelor de emisii, precum și transferarea sarcinii fiscale. Principiul „poluatorul plătește” oferă orientări utile pentru alegerea și elaborarea de instrumente de politică. Printre alte pârghii esențiale în materie de politici se numără achizițiile publice durabile și eliminarea progresivă a subvențiilor dăunătoare mediului care sunt incompatibile cu dezvoltarea durabilă, inclusiv a celor pentru combustibilii fosili, și promovarea unor soluții eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor, inteligente din punct de vedere climatic, care contribuie într-un mod mai eficace la eradicarea sărăciei. Gestionarea durabilă a resurselor naturale este, de asemenea, esențială în acest sens.
14. Ocuparea integrală și productivă a forței de muncă, precum și munca decentă, inclusiv punerea în aplicare a standardelor de muncă bazate, printre altele, pe convențiile și recomandările OIM, sunt esențiale pentru abordarea inegalității și a excluziunii sociale. Ar trebui să existe niveluri de protecție socială adecvate, iar în politicile socioeconomice relevante ar trebui să fie integrate măsuri de dezvoltare echitabile și favorabile incluziunii. Dreptul partenerilor sociali de a negocia și de a încheia contracte colective în mod liber este esențial. Dialogul social este vital pentru consolidarea democrației și pentru a spori transparența. În plus, pentru a combate inegalitățile, legislația, politicile și practicile naționale ar trebui să fie favorabile incluziunii și să garanteze accesul la servicii și bunuri accesibile, adecvate și de calitate, fără discriminare. Trebuie să se acorde o atenție deosebită persoanelor celor mai defavorizate și mai vulnerabile, inclusiv copiilor, persoanelor în vârstă și persoanelor cu handicap, precum și grupurilor marginalizate și popoarelor indigene. Toate țările ar trebui să faciliteze investițiile în capitalul uman prin intermediul educației, dezvoltării competențelor și formării, precum și pentru a asigura accesul la serviciile de bază, cum ar fi sănătatea și educația.

15. Succesul agendei post-2015 necesită o coerență politică la toate nivelurile. Țările aflate la toate nivelurile de dezvoltare ar trebui să se asigure că politicile lor contribuie în mod coerent la prioritățile lor în materie de dezvoltare durabilă, atât pe plan intern, cât și pe plan internațional. În plus, toate țările dezvoltate, țările cu venituri medii superioare și economiile emergente ar trebui să se angajeze să evalueze impactul politicilor lor asupra țărilor mai sărace. Coerența politicilor necesită o coordonare adecvată, un dialog periodic între părțile interesate și o evaluare a politicilor.
16. UE și statele sale membre susțin, de asemenea, coerența politicilor în favoarea dezvoltării ca o contribuție esențială la efortul colectiv în direcția asigurării unei mai mari coerențe a politicilor în favoarea dezvoltării durabile. În cadrul UE, susținem, de asemenea, crearea condițiilor pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, inclusiv prin intermediul Strategiei Europa 2020, al Strategiei europene de dezvoltare durabilă și al celui de Al 7-lea program de acțiune pentru mediu. Strategia Europa 2020, de exemplu, include obiective în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, investițiile în cercetare și dezvoltare, schimbările climatice și energia, educația, sărăcia și incluziunea socială, precum și inițiative precum cea privind eficiența utilizării resurselor. Procesele de tipul evaluării Strategiei Europa 2020 ar putea fi utilizate pentru a face schimb de bune practici și pentru a dezvolta cunoștințele și gradul de conștientizare în statele membre ale UE, inclusiv în ceea ce privește punerea în aplicare a ODD.

17. La nivel mondial, punerea în aplicare a agendei post-2015 va necesita de asemenea un sistem instituțional internațional eficace, care să se bazeze pe structurile și procesele existente și să le dezvolte, precum și consolidarea cooperării financiare și economice. UE și statele sale membre vor contribui la îmbunătățirea cooperării regionale și globale și vor depune eforturi pentru a garanta că instituțiile multilaterale funcționează în mod coerent și se completează reciproc, abordând sinergiile și legăturile dintre politici ori de câte ori este posibil. Furnizarea și protecția adecvate a bunurilor publice globale și consumul și producția durabile necesită, de asemenea, politici și acțiuni coordonate la nivel internațional și punerea efectivă în aplicare a acestora, de exemplu prin intermediul unor cadre internaționale precum cadrul post-2015 de la Sendai pentru reducerea riscului de dezastre și cadrul de programe pe 10 ani privind modelele durabile de consum și de producție - și acordurile internaționale privind clima, biodiversitatea, deșertificarea, apa, substanțele chimice și deșeurile, ecosistemele, pădurile și oceanele. Efectul de amplificare pe care schimbările climatice îl au asupra provocărilor legate atât de eradicarea sărăciei, cât și de dezvoltarea durabilă necesită o integrare activă a chestiunilor legate de schimbările climatice în agenda post-2015 și în parteneriatul mondial care va sta la baza acesteia. Agenda post-2015 trebuie să fie conformă cu dreptul internațional, inclusiv și în special în ceea ce privește respectarea deplină a Convenției ONU asupra dreptului mării (UNCLOS). Politicile naționale ar trebui să fie coerente cu cadrele juridice internaționale, inclusiv cu dreptul internațional al drepturilor omului. UE și statele sale membre vor continua să contribuie la consolidarea și dezvoltarea cadrelor internaționale.

(ii) Dezvoltarea capacității de a produce rezultate

18. Subliniem importanța unor instituții eficace și a deținerii capacității și a competențelor umane necesare pentru punerea în aplicare a agendei. Aici este inclusă asigurarea capacității de a elabora și de a pune în aplicare politici care să abordeze provocările în materie de dezvoltare durabilă, precum și de a adopta măsuri, a colecta date, a evalua rezultatele și a revizui strategii.
19. Toți partenerii din cadrul cooperării internaționale ar trebui să consolideze dezvoltarea capacităților și să promoveze cooperarea tehnică, implicând toate părțile interesate și depunând un efort deosebit în cazul țărilor cel mai puțin dezvoltate (LDC), al statelor fragile și al celor afectate de conflicte, precum și al statelor insulare mici în curs de dezvoltare (SIDS).

20. Dezvoltarea capacității de a produce rezultate necesită, de asemenea, un mediu propice societății civile, atât la nivel național, cât și la nivel internațional. O implicare cuprinzătoare a cetățenilor și a societății civile este esențială pentru susținerea asumării democratice, pentru eficacitatea dezvoltării și durabilitatea rezultatelor. Parteneriatele multiparticipative pot contribui la dezvoltarea durabilă și pot reuni cunoștințele și experiența unei game variate de actori.
21. UE și statele sale membre își mențin angajamentul de a îmbunătăți și a integra sprijinul pentru dezvoltarea capacităților în toate sectoarele parteneriatului mondial printr-o abordare multiparticipativă. Autoritățile locale și subnaționale se vor afla, de asemenea, în prima linie în punerea în aplicare a agendei post-2015. Dezvoltarea capacităților în țările partenere constituie un factor-cheie pentru îmbunătățirea eficacității dezvoltării, iar UE și statele sale membre facilitează deja procese de învățare *inter pares* și crearea de rețele prin intermediul unor inițiative precum programele de cooperare tehnică și de dezvoltare instituțională. UE își va intensifica sprijinul pentru consolidarea capacităților, inclusiv în domeniul statisticii și al monitorizării în țările partenere.
22. UE ar trebui să utilizeze mai mult experiența în materie de tranziție a membrilor săi în cadrul activităților de consolidare a capacităților. În acest context, Consiliul salută ofertele statelor membre ale UE de a pune la dispoziție, pe scară largă, experiența și cunoștințele lor, de exemplu prin utilizarea Compendiului european al experienței în materie de tranziție.

(iii) Mobilizarea și utilizarea eficace a finanțării publice interne

23. Finanțarea publică internă reprezintă, de departe, cea mai mare sursă de finanțare stabilă și direct disponibilă pentru majoritatea guvernelor și constituie, prin urmare, cheia de boltă a finanțării pentru dezvoltarea durabilă. Guvernelor naționale le revine responsabilitatea principală pentru mobilizarea și utilizarea eficientă a resurselor publice. În plus, impozitarea - atât cheltuielile fiscale, cât și colectarea impozitelor - constituie o componentă importantă a contractului social care stă la baza răspunderii pe plan intern.
24. Toate țările ar trebui să se angajeze să atingă niveluri ale veniturilor publice care să le permită, în mod optim, să finanțeze într-o manieră sustenabilă, la nivel național, eradicarea sărăciei și dezvoltarea durabilă, inclusiv prin consolidarea instituțiilor responsabile de politica privind veniturile, colectarea acestora și supravegherea lor.

25. Subliniem importanța integrării dezvoltării durabile în finanțarea publică internă. Acest lucru ar putea fi realizat prin intermediul unor politici și instrumente precum contabilizarea capitalului natural și elaborarea de bugete care să ia în considerare dimensiunea de gen și să abordeze inegalitățile.
26. Toate țările ar trebui să se angajeze să susțină buna guvernare și să se asigure că dispun de sisteme pentru gestionarea eficientă și transparentă a resurselor publice, inclusiv prin intermediul achizițiilor publice, precum și pentru gestionarea durabilă a resurselor naturale și a veniturilor aferente. Este necesar să se consolideze măsurile antifraudă, de audit, de combatere a spălării banilor și de combatere a corupției, să se îmbunătățească administrarea fiscală și să se combată fluxurile financiare ilicite și evaziunea și fraudă fiscală. Ar trebui consolidate măsurile privind transparența financiară; acest aspect ar putea include raportarea pentru fiecare țară în parte și schimburile aferente în acest sens dintre autoritățile relevante, sisteme îmbunătățite de contabilitate publică, registre ale beneficiarilor efectivi ai societăților și registre ale beneficiarilor efectivi ai fiduciilor care generează consecințe fiscale, precum și acțiuni consolidate în materie de investigații și de aplicare a legii. Rezultatele G20 și ale OCDE în acest sens, inclusiv în ceea ce privește proiectul privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor (BEPS), ar trebui să fie luate în considerare și puse în aplicare. Ar trebui sporită, de asemenea, transparența și asumarea răspunderii în industriile extractive, de exemplu prin raportarea plăților efectuate către guverne.
27. Este necesară o cooperare internațională pentru combaterea fraudei și evaziunii fiscale și a fluxurilor financiare ilicite, inclusiv în paradisurile fiscale, precum și pentru asigurarea unui mediu fiscal transparent, de cooperare, care să permită mobilizarea veniturilor interne. Ar trebui să se acorde țărilor un sprijin adecvat pentru a-și dezvolta capacitatea de a juca un rol mai important în ceea ce privește aceste aspecte.
28. Țările necesită un acces continuu, pe termen lung la finanțare provenind din surse diverse. Finanțarea prin îndatorare sustenabilă, susținută de un sistem eficace de gestionare a datoriei și bazată pe cadrul de sustenabilitate a datoriei al FMI/Băncii Mondiale, reprezintă o piatră de temelie a stabilității financiare.

29. UE și statele sale membre se angajează să continue să acorde sprijin țărilor în curs de dezvoltare pentru a le permite să își consolideze gestionarea finanțelor publice, inclusiv sistemele fiscale. Provocările specifice ale țărilor cel mai puțin dezvoltate, ale statelor fragile și ale celor afectate de conflicte necesită o atenție specială. UE și statele sale membre vor promova în continuare un mediu fiscal internațional transparent, echitabil și bazat pe cooperare, în conformitate cu principiile bunei guvernante.

(iv) Mobilizarea și utilizarea eficace a finanțării publice internaționale

30. Finanțarea publică internațională rămâne un element important, catalizator, în cadrul finanțării globale puse la dispoziția țărilor în curs de dezvoltare, în special a țărilor care au cea mai mare nevoie, printre care statele fragile și cele afectate de conflicte. Aceasta include nu numai asistența oficială pentru dezvoltare (AOD), ci și alte fluxuri oficiale, cooperarea sud-sud și cooperarea tripartită, care au crescut în mod semnificativ ca volum și importanță în ultimii ani.

31. UE și statele sale membre sunt furnizori generoși de AOD, furnizând anual mai mult de jumătate din asistența oficială pentru dezvoltare în ultimii ani. Deși AOD este mică din punct de vedere cantitativ pentru țările în curs de dezvoltare în ansamblu, reprezintă o sursă majoră de finanțare pentru țările cel mai puțin dezvoltate și statele fragile, care resimt în mod deosebit lipsa capacității interne de a obține finanțare din alte surse. AOD poate, de asemenea, avea un efect de pârghie asupra altor mijloace de punere în aplicare, în special finanțarea publică internă și investițiile din sectorul privat, dar și în domeniul științei, tehnologiei și inovării.

32. Prin urmare, UE își reafirmă angajamentul colectiv de a atinge obiectivul de 0,7 % AOD/VNB în intervalul de timp prevăzut în agenda post-2015. Statele membre care au aderat la UE înainte de 2002 își reafirmă angajamentul de a atinge obiectivul de 0,7% AOD/VNB, ținând seama de circumstanțele bugetare, în timp ce statele care au atins obiectivul respectiv se angajează să mențină sau să depășească acest nivel; statele membre care au aderat la UE după 2002 depun eforturi pentru a-și crește raportul AOD/VNB la 0,33%.

33. Comunitatea internațională ar trebui, de asemenea, să contribuie la concentrarea resurselor acolo unde este cel mai mult nevoie de ele, în special în țările cel mai puțin dezvoltate și în țările în situații de fragilitate și conflict. În contextul angajamentelor globale în materie de AOD și respectând totodată pe deplin prioritățile fiecărui stat membru în ceea ce privește asistența pentru dezvoltare, UE își reafirmă angajamentul de a sprijini țările cel mai puțin dezvoltate. UE se angajează ca, în mod colectiv, să atingă pe termen scurt obiectivul de 0,15-0,20 % din AOD/VNB pentru țările cel mai puțin dezvoltate, urmând să atingă 0,20 % din AOD/VNB pentru țările cel mai puțin dezvoltate în intervalul de timp prevăzut în agenda post-2015.
34. În conformitate cu raportul de sinteză al Secretarului General al ONU, pentru atingerea ODD vor fi necesare angajamente din partea tuturor actorilor, inclusiv țările dezvoltate, țările cu venituri medii superioare și economiile emergente. UE și statele sale membre solicită altor țări cu venituri ridicate să se angajeze de asemenea să atingă obiectivul de 0,7 % AOD/VNB și obiectivele de 0,15-0,20 % ODA/VNB pentru țările cel mai puțin dezvoltate în intervalul de timp prevăzut în agenda post-2015. Economiiile emergente și țările cu venituri medii superioare ar trebui, de asemenea, să sporească sprijinul financiar acordat țărilor în curs de dezvoltare și, în special, țărilor cel mai puțin dezvoltate și ar trebui să stabilească obiective în acest sens pentru intervalul de timp prevăzut în agenda post-2015.
35. UE recunoaște, de asemenea, provocările speciale cu care se confruntă țările în curs de dezvoltare din Africa și, în acest sens, subliniază importanța direcționării AOD către acest continent, respectând totodată pe deplin prioritățile fiecărui stat membru în ceea ce privește asistența pentru dezvoltare. UE își reafirmă angajamentul politic ferm față de Africa și se angajează să continue să acorde prioritate și să își sporească asistența financiară pentru Africa. Reamintind angajamentele internaționale anterioare față de acest continent, UE așteaptă cu interes să se convină asupra unor angajamente internaționale semnificative pentru Africa în contextul conferințelor internaționale prevăzute pentru 2015.

36. Toate resursele publice internaționale de la toți furnizorii ar trebui să contribuie la sprijinirea eradicării sărăciei și a dezvoltării durabile într-un mod echilibrat și integrat, care să fie, în același timp, inteligent din punct de vedere climatic, rezistent la schimbările climatice și favorabil ecosistemului. Resursele ar trebui furnizate și utilizate într-un mod eficient și eficace, în conformitate cu principiile eficacității dezvoltării, inclusiv asumarea politică, transparența și răspunderea reciprocă, precum și accentul pus pe rezultate. Toți furnizorii ar trebui să tindă să îndeplinească angajamentele internaționale de a furniza informații oportune, cuprinzătoare și prospective privind fluxurile de resurse pentru dezvoltare utilizând standardele în materie de date deschise. Sunt necesare eforturi din partea tuturor actorilor pentru a reduce fragmentarea arhitecturii cooperării internaționale pentru dezvoltare, permițând astfel punerea în aplicare eficace la nivel de țară. În acest scop, pot fi utilizate mecanisme de finanțare și instrumente de reducere a riscurilor, puse în comun inclusiv prin canale multilaterale, în special pentru furnizarea de bunuri publice globale. În plus, este important să fie recunoscute și stimulate în continuare eforturile care ținesc dincolo de AOD, în sprijinul eradicării sărăciei și al dezvoltării durabile. În acest sens, așteptăm cu interes discuțiile în curs, cu toate părțile interesate relevante, referitoare la o nouă măsură statistică, complementară AOD, privind sprijinul oficial total pentru dezvoltarea durabilă.
37. UE și statele sale membre s-au angajat să îmbunătățească eficacitatea politicilor în materie de cooperare pentru dezvoltare, în conformitate cu angajamentele asumate în cadrul Parteneriatului mondial pentru o cooperare eficace în scopul dezvoltării (GPEDC), care oferă expertiză pentru parteneriate de calitate, inclusiv bune practici, și să respecte principiile de la Busan privind eficacitatea cooperării pentru dezvoltare convenite la nivel internațional. Invităm alți actori să facă același lucru.

38. Finanțarea inovatoare poate lua mai multe forme și vizează mobilizarea și furnizarea resurselor într-un mod previzibil, fiabil și eficient, precum și diversificarea instrumentelor financiare dedicate dezvoltării. Comunitatea internațională ar trebui să analizeze în continuare posibilitatea utilizării unor surse și mecanisme inovatoare pentru a canaliza finanțarea publică internațională, cum ar fi mecanismele UE de finanțare mixtă, și pentru a mobiliza fonduri suplimentare, precum taxe și impozite rezultate la nivel internațional din câștigurile generate de globalizare, pentru eradicarea sărăciei și pentru dezvoltarea durabilă, inclusiv pentru acțiuni în domeniul climei. Consiliul recunoaște totodată potențialul finanțării mixte pentru a finanța proiecte care altfel nu ar atrage finanțare și investitori privați din cauza profilului lor de risc ridicat și/sau a profitabilității lor scăzute. În acest context, Consiliul solicită să se pună accentul pe diversificarea finanțării obținute din surse mixte, atât din partea sectorului public, cât și a celui privat. Finanțarea mixtă ar trebui să țină seama pe deplin de sustenabilitatea datoriei și de asumarea responsabilității și să evite perturbarea pieței și riscurile bugetare.
39. Instituțiile financiare internaționale (IFI) și băncile multilaterale și bilaterale de dezvoltare reprezintă actori esențiali pentru atingerea ODD. Aceștia sunt importanți pentru acordarea de finanțare specifică pentru dezvoltare, precum și de finanțare pentru furnizarea de bunuri publice globale, inclusiv prin sprijinirea tranziției către economii cu emisii scăzute de dioxid de carbon, și ar trebui să își dezvolte în continuare instrumentele pentru mobilizarea finanțării private și atenuarea riscurilor, asigurând totodată, în cadrul mandatelor lor respective, direcționarea finanțării suplimentare către ODD. IFI ar trebui să intensifice sprijinul pentru buna guvernare, inclusiv pentru sistemele fiscale transparente și echitabile și pentru lupta împotriva fluxurilor financiare ilicite. Măsurile de siguranță sociale și de mediu vor fi de o importanță crucială în toate operațiunile IFI, în special pentru dezvoltarea unei infrastructuri durabile, iar IFI ar trebui să își asume rolul de lider în acest sens. UE salută sprijinul anunțat din partea IFI pentru punerea în aplicare a agendei post-2015¹.

¹ Reuniunile de primăvară ale Băncii Mondiale și ale FMI, aprilie 2015: comunicatul din partea Comisiei pentru dezvoltare.

40. UE și statele sale membre recunosc în special necesitatea de a mobiliza în mod adecvat fluxurile AOD și alte surse de finanțare destinate orașelor și altor autorități locale și subnaționale și vor asigura consolidarea capacităților adecvate pentru a ajuta aceste autorități să mobilizeze și să utilizeze mai eficient finanțarea publică și privată.

(v) *Mobilizarea sectorului privat intern și internațional*

41. Valorificarea potențialului antreprenorial privat, inclusiv prin intermediul parteneriatelor public-privat, este fundamentală pentru dezvoltarea durabilă. Creșterea economică generată de sectoarele private reprezintă principalul creator de locuri de muncă și, ca atare, contribuie la reducerea sărăciei. Sectorul privat ar trebui să fie implicat pe deplin în punerea în aplicare a agendei post-2015. Finanțarea din surse private, inclusiv finanțarea din partea investitorilor instituționali, este mai mare decât toate resursele publice combinate. Este vitală crearea unui mediu de afaceri favorabil și stabil pentru sectorul privat și cel al investițiilor, inclusiv a unor condiții de concurență echitabile, precum și asigurarea unor instituții responsabile și eficiente, care să acționeze în conformitate cu statul de drept. Instrumentele precum cadrul de politici pentru investiții (CPI) al OCDE sunt utile pentru sprijinirea guvernelor în evaluarea mediului de afaceri și în procesul de elaborare a reformelor. Sectorul privat poate impulsiona obținerea unui efect transformator în direcția îmbunătățirii productivității, a eficienței resurselor și a energiei durabile, a unei mai mari rezistențe și a consumului și producției mai durabile, prin abordarea unor aspecte precum mediul, transparența, capacitatea și asigurarea faptului că toți actorii au un cuvânt de spus, munca decentă și accesul la protecție socială.
42. Existența unor sisteme financiare stabile și favorabile incluziunii este importantă pentru mobilizarea capitalului local din sectorul privat. Prin urmare, trebuie să sprijinim un cadru de politică și de reglementare favorabil pentru sectorul financiar, consolidarea infrastructurii financiare și crearea unor instituții financiare durabile și orientate spre client, care mobilizează economiile naționale.

43. Subliniem importanța microîntreprinderilor, a întreprinderilor mici și mijlocii și a întreprinderilor din sectorul economiei sociale pentru crearea de locuri de muncă și dezvoltarea durabilă, precum și rolul central jucat de micii fermieri. Ar trebui intensificate eforturile de sporire a accesului la finanțare pentru microîntreprinderi și întreprinderile mici și mijlocii și de aprofundare a incluziunii financiare, în special pentru emanciparea economică a femeilor. Este necesară stimularea formalizării progresive a sectorului informal. Pentru a realiza acest lucru, ar trebui să tragem învățăminte din experiența acumulată, să facem schimb de cunoștințe și să furnizăm sprijin pentru consolidarea capacităților.
44. Responsabilitatea socială a întreprinderilor (RSI), inclusiv dimensiunea sa de mediu, ar trebui să constituie un element central al investițiilor din sectorul privat. Aceasta ar trebui să includă respectarea și punerea în aplicare a orientărilor și principiilor recunoscute la nivel internațional, cum ar fi Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, Declarația tripartită a OIM de stabilire a principiilor privind întreprinderile multinaționale și politica socială, standardul de orientare 26000 al Organizației Internaționale pentru Standardizare (ISO) privind responsabilitatea socială, Pactul mondial al ONU și Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale, valorificând, de asemenea, acordurile internaționale existente, precum acordurile multilaterale de mediu (AMM). Sunt necesare eforturi suplimentare pentru a îmbunătăți procesul de diligență, pentru a asigura un grad suficient de evaluare a riscurilor, a spori beneficiile de piață pentru RSI și a îmbunătăți comunicarea de către societăți a datelor privind guvernanta și a informațiilor sociale și de mediu, precum și raportarea privind sustenabilitatea. Întreprinderile ar trebui încurajate să promoveze egalitatea de gen prin intermediul unor acțiuni care contribuie la emanciparea economică a femeilor, inclusiv ponderea femeilor în procesul decizional la toate nivelurile, instituind remunerarea egală pentru muncă egală și muncă de valoare egală. Trebuie să existe cadre adecvate și eficiente pentru a asigura conformitatea, inclusiv în ceea ce privește aspectele de mediu, sociale și financiare. Vom continua să colaborăm cu sectorul privat pentru a promova lanțuri valorice mondiale responsabile, o utilizare mai durabilă a resurselor, investițiile în capitalul natural și reducerea fluxurilor financiare ilicite.

45. Pentru a valorifica potențialul sectorului privat și a mobiliza fonduri private suplimentare, inclusiv din partea fundațiilor și a activităților filantropice, trebuie stabilite stimulente adecvate, inclusiv prin intermediul politicilor și al normelor. Existența unor instrumente financiare inovatoare, cum ar fi finanțarea mixtă prin utilizarea de capitaluri proprii, împrumuturi și garanții, poate fi importantă pentru mobilizarea investițiilor private în scopul priorităților strategice care sprijină dezvoltarea durabilă și eradicarea sărăciei. Finanțarea mixtă poate fi utilizată în scopul mobilizării finanțării private pentru dezvoltare prin partajarea riscurilor și reducerea costurilor. Aceste instrumente pot contribui, printre altele, la creșterea verde, crearea de locuri de muncă, inovare și sprijinirea acțiunilor de combatere a schimbărilor climatice.

(vi) Stimularea comerțului și a investițiilor

46. Comerțul este un factor-cheie al creșterii favorabile incluziunii și al dezvoltării durabile și constituie un mijloc important de implementare a agendei post-2015. UE recunoaște rolul prioritar al Organizației Mondiale a Comerțului în ceea ce privește aspectele comerciale la nivel mondial. La nivel național, fiecare țară poartă responsabilitatea principală pentru valorificarea optimă a potențialelor beneficii din activitățile comerciale printr-o bună guvernare, politici solide, un mediu de reglementare stabil favorabil pentru sectorul privat și pentru activitățile antreprenoriale durabile, inovare, investiții și gestionarea durabilă a lanțului de aprovizionare. Acest lucru poate fi facilitat prin ajutorul pentru comerț și consolidarea capacităților conexe. Toate țările dezvoltate și economiile emergente ar trebui să își direcționeze mai bine ajutorul pentru comerț către țările în curs de dezvoltare, astfel încât o proporție mai mare a ajutorului pentru comerț să ajungă la țările cel mai puțin dezvoltate și la alte țări în curs de dezvoltare care au cea mai mare nevoie de acesta. Eforturile ar trebui să se axeze pe țările cel mai puțin dezvoltate și alte țări în curs de dezvoltare care au cel mai mult nevoie de sprijin. Ar trebui luate în considerare atât nevoile țărilor în curs de dezvoltare fără ieșire la mare, pentru care facilitarea comerțului și infrastructura comercială constituie vectori principali ai dezvoltării, cât și nevoile SIDS. Membrii Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) ar trebui să pregătească preferințe semnificative din punct de vedere comercial pentru serviciile și prestatorii de servicii din țările cel mai puțin dezvoltate, în contextul derogării privind serviciile din aceste țări din cadrul GATS. Este important să se promoveze nivelul regional. Cooperarea regională ar trebui să fie luată în considerare în mod corespunzător - acordurile comerciale regionale și interregionale au potențialul de a susține extinderea integrării comerciale și regionale și un acces mai larg la lanțurile valorice regionale și globale. Dezvoltarea unor lanțuri valorice globale durabile constituie un factor esențial pentru realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă la nivel mondial. Țările care încheie acorduri comerciale ar trebui să țină seama de impactul acestora asupra țărilor în curs de dezvoltare și asupra dezvoltării durabile.

47. Toate țările dezvoltate și economiile emergente ar trebui să acorde accesul pe piețele lor fără taxe vamale și fără contingente pentru produsele din țările cel mai puțin dezvoltate, cu excepția armelor și munițiilor. Toate țările trebuie să abordeze într-o măsură tot mai mare chestiuni interne precum: facilitarea comerțului; reglementările și standardele tehnice; normele în materie de muncă și de mediu; investițiile; serviciile; drepturile de proprietate intelectuală; achizițiile publice. Existența unor reguli de origine transparente și simplificate poate stimula comerțul, inclusiv la nivel regional.
48. Politica comercială, inclusiv acordurile comerciale și de investiții, trebuie să integreze în mod corespunzător dezvoltarea durabilă, inclusiv dimensiunile sale sociale și de mediu. Ar trebui să existe un sprijin sporit pentru eforturile multilaterale și pentru acordul multilateral privind bunurile și serviciile de mediu, pentru punerea în aplicare a standardelor de muncă esențiale și a convențiilor fundamentale ale OIM, precum și pentru punerea în aplicare a acordurilor multilaterale de mediu (AMM). Promovarea orientărilor și a standardelor internaționale, precum și a unor sisteme de asigurare a sustenabilității publice și private poate aduce, de asemenea, beneficii economice, sociale și de mediu. Subliniem necesitatea de a combate comerțul ilegal în toate formele sale.
49. UE s-a aflat întotdeauna în fruntea eforturilor de a transforma comerțul într-un instrument al creșterii favorabile incluziunii și al dezvoltării durabile: avem piața cea mai deschisă către țările în curs de dezvoltare, cu un acces comercial scutit în totalitate de taxe vamale și de contingente pentru toate produsele din țările cel mai puțin dezvoltate, cu excepția armelor și munițiilor; UE și statele sale membre reprezintă, în mod colectiv, principalul furnizor de ajutor pentru comerț; acordurile noastre comerciale sunt cuprinzătoare și am integrat dezvoltarea durabilă și favorabilă incluziunii în politica noastră privind comerțul și investițiile. UE promovează în mod activ dezvoltarea și integrarea regionale, care pot ajuta țările să își îmbunătățească competitivitatea pe piața mondială, pot stimula comerțul, investițiile și mobilitatea și pot contribui la promovarea păcii și a stabilității.
50. UE susține eforturile de asigurare a succesului celei de A zecea conferințe ministeriale (MC 10) viitoare a OMC de la Nairobi, din decembrie 2015, și de a avansa în mod decisiv în ceea ce privește negocierile din cadrul Runde de la Doha pentru dezvoltare și punerea în aplicare a pachetului de rezultate obținute în Bali, inclusiv a acordului privind facilitarea comerțului, precum și a elementelor referitoare la țările cel mai puțin dezvoltate. Punerea în aplicare a acestora trebuie să constituie o prioritate.

(vii) Promovarea științei, a tehnologiei și a inovării

51. Investițiile în știință, tehnologie și inovare (STI) sunt vitale pentru realizarea obiectivului eradicării sărăciei și al dezvoltării durabile, precum și pentru identificarea și abordarea provocărilor societale globale majore. Pentru a îmbunătăți procesul decizional bazat pe date concrete, este necesară îmbunătățirea interfeței dintre știință și politică. Toate țările ar trebui să intensifice cooperarea la nivel bilateral, regional și multilateral privind STI pentru a promova punerea în aplicare a ODD. UE se angajează să încurajeze STI, de exemplu prin intermediul programului său cadru pentru cercetare și inovare. Programul Orizont 2020 va sprijini, de asemenea, dezvoltarea durabilă, atât în cadrul UE, cât și în cadrul cooperării cu partenerii internaționali. UE recunoaște, de asemenea, rolul important al țărilor cu venituri medii și necesitatea de a se angaja în mod eficace față de acestea în ceea ce privește cooperarea în domeniul științei, tehnologiei și inovării, precum și consolidarea capacităților. Toate țările ar trebui să se angajeze să coopereze pentru a dezvolta soluții inovatoare în sprijinul dezvoltării durabile. .
52. Țările dezvoltate și, din ce în ce mai mult, economiile emergente, au un rol important de jucat în ceea ce privește dezvoltarea, transferul și diseminarea tehnologiei, consolidarea capacităților și cooperarea științifică și tehnologică, în special cu țările cel mai puțin dezvoltate. Pentru a reuși în acest domeniu, sunt necesare investiții și un angajament pe termen lung, inclusiv cu comunitățile locale și utilizatorii finali.
53. Deși sectorul public joacă, de asemenea, un rol important, majoritatea tehnologiilor sunt deținute de sectorul privat, și, în acest sens, ar trebui evidențiată importanța parteneriatelor multiparticipative. Dezvoltarea, transferul și diseminarea de tehnologii trebuie să fie încurajate printr-un mediu de politici favorabil și prin stimulente adecvate, în condiții stabilite de comun acord. În acest sens, subliniem importanța protejării drepturilor de proprietate intelectuală la toate nivelurile, în conformitate cu normele Organizației Mondiale a Comerțului și ale Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale (OMPI), precum și a consolidării capacităților pentru a asigura cea mai eficientă utilizare a tehnologiilor disponibile.

54. Promovarea cercetării în domeniul TIC și a inovării digitale, precum și utilizarea eficace a tehnologiilor noi și inovatoare, în special din domeniul TIC, creează un mediu propice pentru creșterea durabilă și favorabilă incluziunii. Țările ar trebui să construiască societăți informaționale deschise, în care toată lumea să aibă acces la tehnologiile digitale, și să adopte cadre juridice pentru protejarea securității, a libertății de exprimare, a accesului la informații și a vieții private în era digitală.
55. ONU ar trebui să continue să faciliteze accesul la informațiile privind mecanismele din domeniul tehnologiei existente, inclusiv pentru tehnologiile sigure din punct de vedere ecologic, și să promoveze coordonarea între acestea, ținând seama de provocările specifice cu care se confruntă țările cel mai puțin dezvoltate.

(viii) Abordarea provocărilor și valorificarea efectelor pozitive ale migrației

56. Migrația și mobilitatea bine gestionate pot aduce o contribuție pozitivă ca instrumente ale creșterii favorabile incluziunii și dezvoltării durabile. Migrația ar trebui abordată într-o manieră holistă, ținând seama pe deplin de oportunitățile și provocările acestora pentru dezvoltare. Noul parteneriat mondial ar trebui să promoveze o abordare bazată mai mult pe colaborare pentru a spori beneficiile pe care migrația internațională le are pentru dezvoltarea durabilă și pentru a reduce vulnerabilitățile. Este necesar ca toate țările să depună eforturi în vederea gestionării eficace a migrației, respectând pe deplin drepturile omului și demnitatea migranților. Aceasta necesită o abordare în parteneriat a migrației legale, dar și a celei neregulamentare, în țările de origine, de tranzit și de destinație, incluzând lupta împotriva introducerii clandestine și a traficului de migranți, în special prin combaterea rețelelor infracționale. UE și-a luat angajamentul de a asigura coerența politicilor și a obiectivelor privind migrația și dezvoltarea și de a valorifica contribuția diasporei la dezvoltare. Abordarea globală a UE în materie de migrație și mobilitate oferă un cadru eficient pentru cooperarea cu țările terțe în ceea ce privește aspecte legate de migrație în moduri reciproc avantajoase.
57. Este nevoie de inițiative care să le permită migranților să păstreze un procent mai mare din câștigurile lor, în special prin îmbunătățirea incluziunii financiare, inclusiv a accesului la servicii financiare, și prin reducerea costurilor de transfer și asigurarea unor canale sigure pentru transferurile de fonduri. Trebuie abordate și alte costuri legate de migrație și de mobilitate, cum ar fi deficitul de competențe provocat de emigrație și costurile de recrutare. Ar trebui să se ofere posibilități de recunoaștere transfrontalieră a competențelor.

58. De asemenea, trebuie să înlăturăm practicile de recrutare lipsite de scrupule, să contribuim la crearea unor oportunități de investiții atractive pentru diasporă și să protejăm drepturile persoanelor strămutate. Ar trebui să intensificăm cooperarea în ceea ce privește accesul la prestațiile sociale și transferabilitatea acestora în conformitate cu principiile prevăzute în acordurile internaționale relevante.

IV. Monitorizarea, răspunderea și revizuirea

59. UE și statele sale membre își mențin angajamentul față de crearea și punerea în aplicare a unui cadru solid de monitorizare, asigurare a răspunderii și revizuire, care ar trebui să constituie o parte integrantă a agendei post-2015. Concluziile Consiliului din decembrie 2014 stabilesc principiile-cheie care ar trebui să le ghideze în acest demers. Ar trebui să existe un cadru general care să acopere toate aspectele legate de obiectivele și țintele în materie de dezvoltare durabilă și toate mijloacele de punere în aplicare, inclusiv toate aspectele legate de finanțare.

60. Consolidând caracterul universal al agendei post-2015, principalele obiective ale cadrului de monitorizare, răspundere și revizuire ar trebui să fie următoarele: monitorizarea progreselor globale; promovarea schimburilor de bune practici și a învățării reciproce, inclusiv abordarea colectivă a provocărilor comune; implicarea activă a tuturor partenerilor; și acordarea unei atenții politice și la nivel de lideri necesară pentru a motiva și a stimula acțiunile ulterioare.

61. Cadrul ar trebui să funcționeze la nivel național, regional și global și să se bazeze pe sistemele de monitorizare și de asigurare a răspunderii deja instituite. Încurajăm toate țările să se implice în procesele multilaterale de monitorizare, asigurare a răspunderii și revizuire și să instituie sisteme de asigurare a răspunderii la nivel național, pe baza strategiilor naționale de dezvoltare durabilă sau a altor cadre relevante. Parlamentele naționale, autoritățile locale și actorii societății civile, inclusiv instituțiile din domeniul cunoașterii, joacă un rol important în acest context, alături de instituțiile supreme de audit și alte instituții de supraveghere independente. Monitorizarea la nivel național ar trebui să contribuie, de asemenea, la monitorizarea la nivel mondial, inclusiv prin furnizarea de statistici și de alte informații relevante privind indicatorii mondiali. Nivelul regional ar putea constitui un for util pentru evaluarea și învățarea *inter pares* și ar putea încuraja țările să își fixeze obiective ambițioase și să stimuleze punerea în aplicare. Acțiunile de la nivel regional ar putea contribui, de asemenea, la realizarea de progrese privind chestiunile transfrontaliere și obiectivele comune la nivel regional.

62. La nivel mondial, cadrul unic de monitorizare, asigurare a răspunderii și revizuire ar trebui să utilizeze pe deplin Adunarea Generală a ONU, Consiliul Economic și Social și alte organisme sau foruri relevante specializate în diferite domenii, în mod coordonat, pentru a evita suprapunerile și pentru a limita sarcina administrativă. Forumul politic la nivel înalt al ONU privind dezvoltarea durabilă (HLPF) ar trebui să constituie principalul forum la nivel mondial. HLPF ar trebui să se bazeze pe procesele de evaluare națională și regională și să joace un rol esențial de supraveghere, pentru a menține angajamentul politic și a facilita evaluările progreselor înregistrate și schimburile de bune practici, și ar trebui să formuleze recomandări privind măsuri suplimentare la nivel național, regional și mondial. Raportul privind dezvoltarea durabilă la nivel mondial ar trebui să sprijine HLPF în îndeplinirea rolului său și să faciliteze un proces decizional bazat pe date concrete la toate nivelurile. HLPF ar trebui să tragă învățăminte din experiența Parteneriatului mondial pentru o cooperare eficace în scopul dezvoltării și a Forumului de cooperare pentru dezvoltare.
63. UE și statele sale membre sprijină dezvoltarea unui set de bază de indicatori globali, orientați spre rezultate, care să stea la baza măsurării, monitorizării și revizuirii viitoare a ODD. Acest lucru ar trebui să se realizeze prin intermediul unui proces condus de experți bazat pe sistemul ONU și birourile de statistică naționale și regionale. Sprijinim foaia de parcurs convenită de Comisia pentru statistică a ONU pentru elaborarea unui cadru de indicatori la nivel global și a calendarului acestuia. Salutăm crearea unui grup de experți interagenții privind indicatorii în materie de ODD și a Grupului la nivel înalt în acest context. Indicatorii și datele ar trebui să se bazeze, în măsura posibilului, pe indicatorii existenți, pentru a asigura seturi de date robuste și soluții eficiente din punctul de vedere al costurilor, dar ar putea fi necesar să se dezvolte, de asemenea, noi indicatori. UE susține selectarea unor indicatori globali care să poată fi utilizați pentru urmărirea simultană a progreselor înregistrate în direcția diferitelor obiective, creând un cadru integrat, care încorporează interconexiunile și asigură un echilibru între cele trei dimensiuni ale dezvoltării durabile, și limitând numărul de indicatori. Pentru a realiza obiectivele de reducere a inegalității și de a nu exclude pe nimeni, indicatorii cantitativi și calitativi relevanți ar trebui să țină seama de gen și de vârstă, să includă o dimensiune legată de drepturile omului și, acolo unde este posibil, să fie defalcați în funcție de venit, gen, vârstă și alți factori. Pentru colectarea datelor ar trebui să se utilizeze posibilitățile oferite de datele și tehnologiile digitale și geospațiale, precum și de monitorizarea *in situ*. UE ar trebui să sprijine eforturile de a îmbunătăți acoperirea și calitatea datelor pentru țările în curs de dezvoltare.

V. Calea de urmat

64. UE și statele sale membre vor continua să joace un rol activ și constructiv în toate procesele în curs și să sprijine convergența acestora, în scopul realizării unei agende unice generale post-2015. În acest scop, UE și statele sale membre vor continua să elaboreze și să actualizeze poziții comune în scopul de a se implica într-o manieră eficace și unitară în negocierile internaționale în curs de desfășurare, inclusiv prin înregistrarea de progrese în ceea ce privește chestiunile identificate în anexa la Comunicarea Comisiei intitulată „Un parteneriat mondial pentru eradicarea sărăciei și dezvoltare durabilă în perioada ulterioară anului 2015”.
65. Pentru ca acest parteneriat mondial să reușească, trebuie să contribuim cu toții. UE și statele sale membre se angajează să își asume pe deplin rolul care le revine și să colaboreze în mod constructiv cu alți parteneri, astfel încât să poată fi stabilită și pusă în aplicare o agendă post-2015 ambițioasă, transformatoare și favorabilă incluziunii.
-